

Αποχαιρετιστήριο γράμμα στον Χρίστο Μπίστη, το ιστορικό στέλεχος του Επαναστατικού Κομμουνιστικού Κινήματος Ελλάδας (ΕΚΚΕ), που έφυγε στα 77 του χρόνια μένοντας απόλυτα συνεπής στις ιδεολογικές και πολιτικές επιλογές του ως το τέλος.

Αντίο, σύντροφε Χρίστο Μπίστη

Με μεγάλη θλίψη μάθαμε ότι έφυγε από τη ζωή ο σύντροφος Χρίστος Μπίστης, ηγετικό στέλεχος του ΕΚΚΕ. Χάσαμε έναν σπουδαίο σύντροφο, μαχητή και φίλο, που αφιέρωσε τη ζωή του, από τα νεανικά του χρόνια, στα ιδανικά του σοσιαλισμού και του κομμουνισμού.

Το 1963 πήγε στο Ανατολικό Βερολίνο και σπούδασε στο θέατρο που είχε ιδρύσει ο Μπέρτολτ Μπρεχτ. Στο διάστημα που έζησε στο Βερολίνο δέχτηκε από το ψευτοσοσιαλιστικό καθεστώς εκβιασμούς και πιέσεις για να σταματήσει την επαναστατική του δράση και το 1968 εγκαταστάθηκε στο Δυτικό Βερολίνο. Εκεί ανέπτυξε μια πλούσια αντιφασιστική,

αντιχουντική δράση, η οποία απλώθηκε και σε άλλες πόλεις της Δ. Γερμανίας καθώς και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Το 1970, μαζί με άλλους αγωνιστές, ίδρυσε το ΕΚΚΕ και το 1973 επέστρεψε στην Ελλάδα παράνομα για να συνεχίσει τη δράση του. Αρχές του 1974, λίγους μήνες πριν από την πτώση της χούντας, συνελήφθη μαζί με άλλους αγωνιστές, βασανίστηκε και φυλακίστηκε.

Στη Μεταπολίτευση ο Χρίστος Μπίστης και το ΕΚΚΕ αναπτύσσουν πλούσια δράση και κυρίως στη σπουδάζουσα νεολαία. Παρέμεινε μαχητής και επαναστάτης μέχρι το τέλος της ζωής του.

Ο σύντροφος Χρίστος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1939 από σπουδαίους αγωνιστές του κομμουνιστικού κινήματος. Τον γνώρισα από το πρώτο διάστημα της Μεταπολίτευσης, εγώ από τις γραμμές του ΚΚΕ(μ-λ) και αυτός από το ΕΚΚΕ. Οι οργανώσεις μας μαζί με άλλες ανέπτυξαν κοινές δράσεις πάνω σε σημαντικά ζητήματα, με αποκορύφωμα τα χρόνια που ιδρύσαμε, μαζί με το ΝΑΡ, τη Μαχόμενη Αριστερά.

Στα χρόνια της Μαχόμενης Αριστεράς, ο σύντροφος Χρίστος γίνεται πολύ αγαπητός στο σύνολο των μελών και στελεχών του ΚΚΕ (μ-λ). Αξιζε αυτήν την αγάπη και εμπιστοσύνη, που παρέμεινε μέχρι το τέλος.

Όσα και να πω για τον σύντροφο Χρίστο, είναι αδύνατο μέσα σε λίγες γραμμές να περιγράψω το μεγαλείο αυτού του ανθρώπου. Αυτού του σπουδαίου αγωνιστή, που με την ευγενική του συμπεριφορά και τη μαχητικότητά του σκόρπιζε χαρά και αισιοδοξία σε όσους βρίσκονταν κοντά του. Παρ' ότι τα 2-3 τελευταία χρόνια της ζωής του είχε σοβαρά προβλήματα υγείας και αναγκαζόταν να πηγαίνει τρεις φορές την εβδομάδα στο νοσοκομείο για θεραπεία, ταυτόχρονα συμμετείχε ενεργά στην πολιτική δράση. Θα τον θυμόμαστε για πάντα, για την αγάπη που μοίραζε σε όλους τους φίλους και συντρόφους του.

Τελικά, σύντροφε Χρίστο, δεν μπορέσαμε να πραγματοποιήσουμε αυτό για το οποίο προσπαθούσαμε να βρούμε χρόνο, να πάμε στο ταβερνάκι μαζί με τον σύντροφο Μ. Δεσύλλα για κρασάκι. Θα φροντίσουμε να το κάνουμε χωρίς εσένα, αλλά θα αισθανόμαστε ότι είσαι δίπλα μας.

Καλό σου ταξίδι

Γρηγόρης Κωνσταντόπουλος

